ППОВ.бр.2/24

Основниот суд во Штип, како првостепен суд, претставен од судијата Анита Јорданова како Претседател на Совет и судии поротници Адријана Горгиева и Маја Роглева Тодоровска како членови на советот со записничар Тамара Ангелова, постапувајќи по предлогот за повторување на постапката првосилно завршена со пресуда на овој суд П4.78/15 од 18.01.2016 година поднесен од тужениот Винарска визба ИМАКО ВИНО ДООЕЛ Штип како предлагач, во постапката по тужбата на тужителот Владислав Михаилович Втулкин од Москва, граганин на Руската Федерација против тужени Винарска визба ИМАКО ВИНО ДООЕЛ Штип и Трговско друштво за трговија производство и услуги ИМАКО ДОО увоз-извоз Штип, основ надомест на штета, вредност 1.915.458,00 евра, по одржаното рочиште за расправање по предлогот за повторување на постапката на 28.05.2024 година во присуство на полномошникот на тужениот ИМАКО ВИНО ДООЕЛ Штип како предлагач, Гоце Цоневски адвокат од Скопје и Милена Наумовска адвокат од Скопје со заменичко полномошно од адвокат Филип Медарски од Скопје и полномошникот на тужителот/противник Ненад Јаниќевиќ адвокат од Скопје, го донесе следното :

Р Е Ш Е Н И Е

Предлогот поднесен од тужениот -предлагачот Винарска визба ИМАКО ВИНО ДООЕЛ Штип за повторување на постапката правосилно завршена со пресуда на Основен суд Штип П4.бр.78/15 од 18.01.2016 година, потврдена со пресуда на Апелациониот суд Штип Гж.бр.205/21 од 03.06.2021 година, СЕ УСВОЈУВА.

СЕ ДОЗВОЛУВА повторување на постапката П4.78/15 водена пред Основниот суд Штип по тужба на тужителот Владислав Михаилович Втулкин од Москва, граганин на Руската Федерација против тужени Винарска визба ИМАКО ВИНО ДООЕЛ Штип и Трговско друштво за трговија производство и услуги ИМАКО ДОО увоз-извоз Штип, основ надомест на штета, вредност 1.915.458,00 евра.

СЕ УКИНУВА пресудата на Основниот суд Штип П4.бр.78/15 од 18.01.2016 година правосилна на 03.06.2021 година и пресудата на Апелациониот суд Штип Гж.бр.205/21 од 03.06.2021 година.

О б р а з л о ж е н и е

Тужениот Винарска визба ИМАКО ВИНО ДООЕЛ Штип како предлагач преку полномошник Гоце Цоневски адвокат од Скопје до овој суд поднесе предлог за повторување на постапката правосилно завршена со пресуда на овој суд П4.78/15 од 18.01.2016 година, потврдена со пресуда ГЖ 205/21 од 03.06.2021 година на Апелационен суд Штип .

Во предлогот за повторување на постапката тужениот како предлагач наведува дека предлогот го заснова на чл. 392 ст 1 точка 5 и 9 од ЗПП. Тужениот наведува дека по добивање на второстепната пресуда истиот се стекнал со можност да употреби нови факти и докази врз основа на кои за тужениот може да биде донесена поповолна одлука

доколку овие докази и факти биле употребени во поранешна постапка. Имено, тужениот добил сознанија за факти кои биле поткрепени и со нови докази за тоа дека : извештајот за констатирана состојба воопшто не е анализиран и воопшто не се споменува договорот за деловно техничка и финансиска соработка од 13.11.2004 година, износите наведени како вложувања во извештајот вклучително и дописите од фирмите Фимер од Италија, ПИМ од Бугарија и Делла Тоффола од Италија воопшто не произлегуваат ниту имаат било каква поврзаност со договорот за деловно техничка и финасиска соработка од 13.11.2004 година , извештајот не бил изготвен во согласнсот со стандардите за утврдување настан за исплата според стандардите за финасиско работење, правилникот за водење на сметководство и според задолжителните меѓународни стандарди за финасиско известување МСФИ , извештајот не е соодветен и неможе да преставува веродостоен доказ во судска постапка (вистинита исправа) за факти дека се вршени исплати кои произлегуваат од договорот за деловно техничка и финасиска соработка, извештајот не може да претставува вешт наод и мислење во судска постапка, лицата Зоран Младеновски и Климент Стојановски наведени како вешти лица во записникот ВПП2Г-11/13 од 14.03.2013 година кои присуствувале на увидот не се регистрирани како вешти лице од областа на матријално финасиско работење, овие лица не биле потпишани во извештајот за констатирана состојба од септември 2013 година а лицето Надица Младеновска Крцкоска управител на економско правно биро Компанија Н.М не е регистирана како вешто лице од областа за материјално финасиско работење и немала лиценца, извештајот за констатирана состојба не е составен согласно правилата на струката за економското-финансиско работење и неможе да биде наменет за корисници во судска постапка, дописите од двете италијански и едната бугарска фирма, како и финасиските информации во врска со нив содржани во извештајот за констатира состојба од 2013 година не се веродостојни сметководствени документи согласно правилата за квалитет на мерење од МСФИ и не преставуваат економски веродостојни сметководствени документи за економска обврска за вложувања од основачи и за настанато плакање по договорот за деловна техничка и финасиска соработка од 2004 година за да можат да бидат признание како капитални вложувања обврска согласно МСФИ, вештиот наод од Биро за судски вештачења СВ I 32/2015 од 09.07.2015 година по содржина и форма е усогласен со правилата за вештачење од областа на економско финансиско материјално работење односно со правилата на струка на МСФИ, во книговотствена документација на Имако Вино и Имако ДОО не постои одлука или договор во кој е јасно изразена волјата на содржуникот Ристе Љуботенски, ниту постои книговодствено признавање на обврска на капитални вложувања на износите наведени во писмата и во извештајот за констатирана состојба од 2013 година односно дека износите во писмата преставуваат вложувања на Втулкин во врска со договор за деловно техничка и финасиска соработка од 2004 година, во периодот од 2003 до 2013 година во книговотствена документација на друштвата Имако вино и Имако ДОО нема економски расходи ниту резервации на идни обврски за настаната исплата по основ на договорот од 2004 година, ниту пак има исплати на име трошоци за ангажиран ревизор од лицето Втулкин за остварување на неговото право

на ангажирање ревизор согласно чл 229 од ЗТД. Предлагачот -тужениот наведува дека овие факти произлегуваат од новите докази и тоа : вешт наод и мислење од Миса Фајнанс ДООЕЛ Скопје од 29.06.2021 година, вешт наод и мислење од Идеја Плус Ревизија и консалтинг -вешто лице професор Др Јанка Димитрова од 21.06.2021 година, одговор на барање од Министерство за правда од 21.06.2021 година, изјава од Управителот Никола Љуботенски од 21.06.2021 година, изјава од Верица Љуботенска од 21.06.2021 година, изјава од основачот Ристе Љуботенски од 21.06.2021 година, изјава од Слободан Стојанов од 21.06.2021 година, финасиско известување од Слободан Стојанов, ТП Книговодствено биро Слободан С .Стојанов од 21.06.2021 година и наод и мислење СВ I 32/2015 од Биро за судски вештачења Скопје.

Во писмениот одговор на предлогот за повторување на постапката тужителот -противникот му предлага на судот да го одбие предлогот како неоснован бидејки не се исполнети условите за повторување на постапката. Тужителот-противникот наведува дека истакнатите околности во предлогот од страна на првотуженият биле веке истакнати во текот на правосилно завршената постапка а кој околности ги имал во предвид како Основниот суд така и Апелациониот суд и Врховниот суд на РСМ па оттаму со истакнување на наводите во предлогот првотуженият оди кон тоа повторно да води постапка за веке пресудена работа.

На рочиштето одржано на 28.05.2024 година за расправање по повод предлогот за повторување на постапката, полномошникот на туженият како предлагач во излагање на предлогот за повторување на постапката изјави дека останува во целост при поднесениот предлог за повторување на постапката, како и кон сите наводи истакнати во сите писмени поднесоци и кон предложените докази. Предлага судот да донесе решение со кое ќе го дозволи повторувањето на постапката и притоа да постапи по укажувањата дадени во последното решение на Апелациониот суд Скопје..

На рочиштето одржано на 28.05.2024 година за расправање по повод предлогот за повторување на постапката, полномошникот на тужителот како противник во излагање на одговор на предлогот за повторување на постапката изјави дека останува кон сите наводи истакнати во текот на постапката и смета дека не е исполнет ниту еден од двата услови пропишани во чл 392 ст 1 т 5 и 9 од ЗПП за повторување на постапката. Ова од причини што во предлогот туженият истакнува околности кои веке се истакнати во текот на правосилно завршената постапка и кои околности ги имал во предвид при одлуувањето во предметната парница Основниот, Апелациониот и Врховниот суд на РСМ. Му предлага на судот да донесе решение со кое предлогот за поторување на постапката ке биде одбиен како неоснован

Заради одлучување по предлогот за повторување на постапката судот во доказна постапка судот изврши увид во тековна состојба за субјект Имако Вино ДООЕЛ Штип издадено од ЦР на РСМ, во решение од ЦР на РСМ за бришење на субјект имако ДОО увоз извоз Штип, во барање за изготвување на вешт наод и мислење од Имако Вино ДООЕЛ Штип до Идеја Плус ревизија и конталтинг Радовиш од 18.06.2021 година, во лиценца за вештачење на Јанка Димитрова издадена од Минист за правда, во вешт наод и мислење од вешто лице Проф др Јанка

Димитрова од 21.06.2021 година, во тековна состојба издадена од ЦР на РСМ за правен субјект КОмпанија н. м ДОО Скопје, во одг на барање од Минсит за правда до Имако Вино ДООЕЛ Штип од 21.06.2021 година заверено кај заменик нотар Горан Каранфиловски под УЗП бр 6582/2021 од 22.06.2021 година, во изјава од Никола Љуботенски од 21.06.2021 година заверена кај ноатар , во изјава од верица Љуботенска 21.06.2021 заверена кај нотар, во изјава до Ристе Љуботенски од 21.06.2021 заверена кај нотар, во изјава од Слободан Стојанов од Штип до 21.06.2021 заверена кај нотар, во финансиско известување од 21.06.2021 г дадено од ТП Слободан С Стојанов Штип , во наод и мислење СВ I 32/2015 на Минст за правда БСВ изготвено за потребите на ОЈО Штип а изработено на 09.07.2015 , во преставка од Ристе Љуботенски до Судски совет на РСМ од 21.06.2021 година, во известување по преставка од Судски совет на РСМ во Ристе Љуботенски од 25.02.2020 година, во кр пријава од Ристе Љуботенски до ОЈО за организиран криминал и корупција Скопје заведено кај ОЈО со датум на приме од 02.03.2020 година, во вешт наод и мислење од Миса Фајнанс -Миса Протект Скопје од 29.06.2021 година, во лиценца за вештачење на Антонио Горгиев издадена од Минист за правда, во барање за изготвување на вешт наод и мислење до Миса Фајнанс Миса Протект Скопје од Имако Вино ДООЕЛ Штип од 16.06.2021 , во пресуда П4.78/15 од 18.01.2016 година на ОС Штип , во пресуда Гж бр 205/21 од 03.06.2021 г на Апелационен суд Штип, во одг на барање од Минист за правда до Имако Вино ДООЕЛ Штип од 21.06.2021 , во препис на записник ВПП 2 Г -11/13 составен на 14.05.2013 г од ОС Штип , во книга на удели на Винарска визба Инако Вино ДООЕЛ Штип , во извод за правни лица за плакање во странска валута број 5 , во извршување на дознака во странство за исплата по акредитив и тоа на износ од 30.000,00 евра , од 150.000,00 евра на износ од 20.000,00 евра, на износ од 20.000,00 евра, на износ од 40.000,00 евра , во вешт наод и мислење од вешто лице Јанка Димитрова од 12.11.2013 година со лиценца за вештачење, во извпштај за констатирана состојба изготвено од Економско правно биро компанија Н М од 10.10.2013, со тековна состојба издадена од ЦСР на РМ за Компанија НМ , во писмена доставени во фотокопија од Пим ООД од Бугарија од 11.04.2008 преведени од постојат судски преведувач Наташа Алексова, во писмено доставено до Имако од Пим ДОО Касково преведно од постојан судски преведувач и заверено кај нотар, во писмено насловено до сите заинтересирани страни од Деллатоффола преведено од судски преведувач Драгана Басарова и заверено кај нотар, во книга на удели од 13.05.2016, во тековна состојба , во пресуда П4.бр.29/16 од 14.01.2016 г на ОС Штип, во пресуда РЕВ 2 н 527/2017 од 01.10.2019 на Врховен суд на РСМ, во пресуда К бр 429/15 од 25.12.2015 г на ОС Штип, во пресуда Кж бр 56/16 од 20.04.2016 на Апелационен суд Штип, судот изврши увид во списите во предметот П4.78/15 на ОС Штип, во одговор на барање од страна на ОЈО Штип од 01.12.2022 г до адв Мите Левков од Штип, во решение КО Бр 255/13-III 15.09.2016 г на ОЈО Штип, па по севкупна оцена на околностите на конкретниот случај, судот најде дека предлогот за повторување на постапката е дозволен, навремен и основан поради следните причини:

Согласно чл.392 ст.1 т.9 од ЗПП:„Постапката што со одлука на судот е завршена правосилно може по предлог на странката да се

повтори ако странката узнае за нови факти или најде или стекне можност да употреби нови докази врз основа на кој за странката можела да биде донесена поповолна одлука, тие факти или докази да биле употребени во поранешна постапка.“

Согласно чл.393 ст.2 од ЗПП:„Поради околностите наведени во чл.392 ст.1 т.1,7,8,9 и 10 и ст.3 од овој закон, повторување на постапката може да се дозволи само ако странката без своја вина не можела тие околности да ги изнесе пред поранешната постапка да биде завршена со правосилна судска одлука.“

Согласно чл.392 ст.1 т.6 од ЗПП, предлогот за повторување на постапката се поднесува во рок од 30 дена и тоа : во случајот од чл.392 ст.1т.9 на овој закон, од денот кога странката можела да му изнесе на судотот нови факти, односно да му предложи нови докази.

Согласно чл.392 ст.2 од ЗПП, ако рокот определен во ставот 1 од овој член би започнал да тече пред да стане одлуката правосилна, тој рок ќе се смета од правосилноста на одлуката ако против неа не бил изјавен правен лек, односно од доставувањето на правосилната одлука на повисокиот суд изречена во последен степен.

Од увидот во списите во предметот П4.бр.78/15 на Основен суд Штип судот утврди дека пред Основниот суд Штип е поведена постапка по тужба на тужител Владислав Михаилович Втулкин од Москва, граѓанин на Руската Федерација со живеалиште во Германија против тужените Винарска визба ИМАКО ВИНО ДООЕЛ ДООЕЛ Штип и Трговско друштво за трговија производство и услуги ИМАКО ДОО увоз извоз Штип, основ надомест на штета , вредност 1.915.458,00 евра. Со пресуда П4.бр.40/14 од 30.01.2015 година, Основниот суд Штип тужбеното барање на тужителот го усвоил и тужените се задолжени на тужителот да му ја надоместат штетата во износ од 1.915.458,00 евра со домицилна камата и трошоци во постапката. Незадоволни од пресудата тужените поднеле жалба. Со решение Гж бр 535/15 од 13.10.2015 г Апелациониот суд Штип ја усвоил жалбата на тужените, ја укинал првостепената пресуда и предметот го вратил на првостепениот суд на повторно судење. Во повторното судење Основниот суд Штип со пресуда П4.бр.78/15 од 18.01.2016 година повторно го усвојува тужбеното барање на тужителот и ги задолжил тужените да му ја надоместат на тужителот штетата во износ од 1.915.458,00 евра со домицилна камата и трошоци во постапката. Незадоволни од наведената пресуда тужените повторно поднеле жалба .Со пресуда Гж.бр.380/16 од 23.12.2016 година Апелациониот суд Штип ја усвоил жалбата на тужените, ја преиначил пресудата на Основен суд Штип П4.бр.78/15 од 18.01.2016 година и го одбил како неосновано тужбеното барање на тужителот со кое бара да се задолжат тужените на тужителот да му ја надоместат штетата во износ од 1.915.458,00 евра со камата и трошоци во постапката. Незадоволен од второстепената пресуда Гж бр 380/16 од 23.12.2016 година тужителот поднел ревизија до Врховниот суд на РСМ. Со решение РЕВ 2 бр 180/2017 година Врховниот суд на РСМ ја усвоил ревизијата , ја укинал пресудата на Апелациониот суд Штип Гж 380/16 од 23.12.2016 година и предметот го вратил на второстепениот суд на повторно одлучување. При повторното одлучување Апелациониот суд Штип со пресуда Гж 179/19 од 09.07.2019 година ја уважил жалбата на тужените, ја преиначил пресудата на Основен суд Штип П4.бр.78/15 од 18.01.2016 година и го одбил како

неосновано тужбеното барање на тужителот со кое бара да се задолжат тужените на тужителот да му ја надоместата штетата во износ од 1.915.458,00 евра со камата и трошоци во постапката. Незадоволен од второстепената пресуда Гж бр 179/19 од 09.07.2019 година тужителот повторно поднел ревизија до Врховниот суд на РСМ. Постапувајќи по поднесената ревизија од тужителот Врховниот суд на РСМ со решение РЕВ 2 бр 463/2019 година од 27.01.2021 година ја усвоил ревизијата, ја укинал пресудата на Апелациониот суд Штип Гж.179/19 од 09.07.2019 година и предметот го вратил на второстепениот суд на повторно одлучување. При повторното одлучување Апелациониот суд Штип со пресуда Гж 205/21 од 03.06.2021 година жалбата на тужените ја одбил како неоснована и ја потврдил пресудата П4.бр 78/15 од 18.01.2016 година на Основен суд Штип.

Пресудата П4.бр 78/15 од 18.01.2016 година на Основен суд Штип е правосилна на 03.06.2021 година па имајќи во предвид дека предлогот за повторување на постапката е поднесен од тужениот ИМАКО ВИНО ДООЕЛ ДООЕЛ Штип како странка во постапката кој не успеала во спорот, судот утврди дека предлогот за повторување на постапката е дозволен.

Од увидот во списите во предметот П4.бр.78/15 на Основен суд Штип се утврди дека доказот вешт наод и мислење СВ I 32/2015 изработен на 09.07.2015 година од страна на Бирото за судски вештачење а по наредба на ОЈО Штип за потребите по предметот КО.бр.255/13 година за првпат е доставен и приложен од страна на тужениот со писмен поднесок до Апелациониот суд Штип на 26.08.2015 година со образложение дека доказот го имаат добиено после донесување на првостепената пресуда П4.бр.40/14 од 30.01.2015 година на Основниот суд Штип односно по поднесување на жалба од тужените а во смисла на чл.284 од ЗПП и истиот да се цени во жалбана постапка. Во прилог на овој писмен поднесок доставен е и прилог- писмен поднесок насловено како барање од Ристе Љуботенски преку неговиот полномошник до ОЈО Штип заведено пред ОЈО Штип под бр.ОНД од 20.08.2015 година. Во барањето се наведува дека против осомниченият Ристе Љуботенски има поведено постапка под КО.бр.255/13 за кривично дело од чл.353 ст.4,378 ст.1 и 247 ст.4 од КЗ. Во барањето е наведено дека во текот на постапката по барање на ОЈО Штип е извршено вештачење од Бирото за судски вештачења, па имајќи во предвид дека осомниченият нема никакво известување за исходот на вештачењето, истиот бара да биде известен дали е завршено вештачењето, дали е доставен вештиот наод и мислење од вештото лице и доколку е изготвено и доставено овој вешт наод и мислење од Бирото за судски вештачења да биде доставен до осомниченият или неговиот полномошник. Имајќи во предвид дека вештиот наод и мислење СВ I 32/2015 е изработен од страна на Бирото за судски вештачење а по наредба на ОЈО Штип на ден 09.07.2015 година, а истиот доказ бил доставен на осомниченият Ристе Љуботенски како содружник на тужениот подоцна на 20.08.2015 година, судот утврди дека доказот - вештиот наод и мислење СВ I 32/2015 изработен од страна на Бирото за судски вештачење врз основа на кој сега тужениот бара повторување на постапката е поднесен во рок од 30 дена од денот кога можел да му го приложи на судот во предметната постапка.

Доказот вештиот наод и мислење СВ I 32/2015 изработен од страна на Бирото за судски вештачење а доставен од тужениот со писмен поднесок во жалбената постапка против пресудата П4.бр.40/14 од 30.01.2015 година на Основниот суд Штип, при повторното судење од страна на првостепениот суд со решение не е одбиен да се изведува како доказ ниту пак од друга страна е ценет и изведен како доказ во доказна постапка. Овој доказ за првпат се споменува во пресудата Гж 205/21 од 03.06.2021 година на Апелациониот суд Штип каде што Апелациниот суд наведува дека наодот и мислењето од 09.07.2015 година изготвен од Бирото за судски вештачења не е прифатен како доказ бидејќи не е доставен во фаза од постапката како што тоа е предвидено во чл.235 од ЗПП.

Од увидот во предложениот доказ - вештиот наод и мислење СВ I 32/2015 изработен на 09.07.2015 година од страна на Бирото за судски вештачење а по наредба на ОЈО Штип за потребите по предметот КО.бр.255/13, судот утврди дека со ова вештачење се утврдувани факти и околности поврзани по однос на склучениот Договор за деловно техничка и финасиска соработка помеѓу тужителот и Ристе Љуботенски односно дали е испочитувана обврската за вложување -инвестирање во опрема,средства и капитал, во кој обем и на кој начин е направено сето тоа од сега тужителот, факти и околности по однос на деловната соработка на друштвата сега тужените со фирмата ПИМ Хасково од Бугарија во периодот сметано од 2003 година до 2008 година, на кој начин е вршено плаќањето на опремата, колкав износ на парични средства имаат плаќано овие две друштва на оваа фирма и по кои фактури за набавка на опрема за потребите на друштвата, дали оваа опрема е испорачана, кога и во кое друштво и врз основа на кое задолжување-фактура, со посебен осврт на доставеното известување Соопштение од ПИМ БУГАРИЈА. Во овој вешт наод и мислење е констатирана фактичка состојба и врз основа на фактичката состојба е даден наод и мислење со кое е утврдено дека во однос на начинот за набавка на опрема доставени се фактури и увозни царински декларации, а во однос на извршените плаќања за набавка на опрема, според книговодствена евиденција на Имако Штип биле извршени плаќања кон ПИМ Бугарија во вкупен износ од 61.154.197,000 денари и Дела Тофола Италија во вкупен износ од 16.573.976,00 денари, а плаќање за набавка на опрема од винарска Визба Имако Вино ДООЕЛ Штип кон ПИМ Бугарија нема евидентирано во аналитичко конто за овој добарувач и нема евидентирано палкање и за добавувач Дела Тофола Италија. Во наодот и мислењето е констатирано дека според книговодствена евиденција на Имако Штип вкупниот износ на евидентирани плакања кон ПИМ Бугариаја изнесува 61.154.197,00 денари или околу 999.000,00 евра. Во вештиот наод и мислење е утврдено дека доставените дописи од ПИМ Бугарија не преставуваат финасиски докази за плакање. Во наодот и мислењето е наведено дека во однос на плакањето на опремата на ПИМ Бугарија од страна на оштетениот Владислав Втулкин на вештачењето биле побарани банкарски изводи за извршени плакања. Таква документација не била доставена на увид. Плакањето за фактурите било извршено од страна на девизини сметки на Имако Штип. Во вештиот наод и мислење е утврдено дека дописите доставени од Дела Тофоло до Владислав Втулкин и до Имако Штип не се релевантен доказ

од кој може да се констатира плакање.

Од увидот во списите во предметот П4.бр.78/15 на Основен суд Штип се утврди дека во пресудата П4.бр.78/15 од 18.01.2016 година потврдена со пресуда Гж 205/21 од 03.06.2021 година на Апелациониот суд Штип, во фактичка состојба судот ги утврдил фактите на околноста дека законскиот застапник на второтуженият Ристе Љуботенски и тужителот како стопанственик од Москва на 13.11.2004 година склучиле договор за деловно техничка и финасиска соработка. Судот утврдил дека тужителот платил на италијанската компанија 508.712,00 евра за опрема и машина и дека тие биле испорачани и оставени кај Имако вино во Македонија. Утврдил дека тужителот вршел плакања и преку Бугарска фирма ПИМ Бугарија во износ од 683.341,00 евра од каде била купена опрема од тужителот за тужените како фирми во сопственост на договарачот Ристе Љуботенски. Судот утврдил дека плакањата тужителот ги извршил со негови сопствени средства.Судот утврдил дека како резултат на вложувањата на тужителот финасиката состојба на тужените се подобрила и тие станале успешни друштва .Вложувањата во машини и опрема за производство на тужените било констатирано од извештајот за констатирана состојба на економско правното биро компанија Н.М Скопје од 10.10.2013 година каде што биле констатирани вкупните вложувања опрема за производство на вино и дека тие биле платени од страна на тужителот во вкупен износ од 1.915.158,00 евра. Понатаму првостепениот суд утврдил дека Ристе Љуботенски како договарач во договорот за деловно техничка соработка од 2004 година наместо да постапи по договорот и да го исполни својот дел од обврската од тој договор изготвил документација според која тужителот пристапува со 49 % во вкупниот основачки влог .Утврдил дека тужителот во повеке наврати барал да му бидат доставени извештаи за потрошени средства но никогаш не добил и на крајот ја поднел тужбата за да си го врати она што го вложил кај тужените. Како причини од кои се раководеле Основниот суд Штип и Апелациониот суд Штип при одлучувањето и донесувањето на пресудите се околностите дека тужените во извршувањето на своите обврски не постапувале со внимание кое се барало во правниот промет и не го почитувале договорот склучен помеѓу нивниот основач и сопственик Ристе Љуботенски и тужителот, односно околноста дека тужителот вложил средства кај тужените а за возврат не добил ништо и поради тоа тужените имат обврска да му го платат дадениот износ.

Имајќи ги во предвид погоре утврдените околности, овој суд смета дека доказот -вештиот наод и мислење СВ I 32/2015 изработен на 09.07.2015 година од страна на Бирото за судски вештачење а по наредба на ОЈО Штип за потребите по предметот КО.бр.255/13, преставува нов доказ согласно чл.392 ст.1 т.9 од ЗПП од причини што туженият без своја вина неможел овој доказ да ги изнесе пред судот во ситуација кога туженият сега како предлагач дознал и се стекнал со можност да му го изнесе на судот овој доказ после заклучување на главната расправа односно по изготвување на првата донесена првостепената пресуда П4.бр.40/14 од 30.01.2015 година на Основниот суд Штип а со изјавената жалба односно во фаза на постапката кога согласно пропишаното во чл.341 од ЗПП не можат да се предлагаат нови докази. Од друга страна овој доказ при повторното постапување и судење

од страна на првостепениот суд со решение не е одбиен да се изведува како доказ ниту пак од друга страна е ценет и изведен како доказ во доказна постапка, а за првпат се споменува во пресудата Гж 205/21 од 03.06.2021 година на Апелациониот суд Штип каде што судот наведува дека наодот и мислењето од 09.07.2015 година изготвен од Бирото за судски вештачења не е прифатен како доказ бидејќи не е доставен во фаза од постапката како што тоа е предвидено во чл.235 од ЗПП. Овој суд смета дека доказот наодот и мислењето од 09.07.2015 година изготвен од Бирото за судски вештачења не е изготвен по барање на странките во постапката поради што туженият ниту имал можност да го достави со одговорот на тужбата а согласно чл.235 од ЗПП. Имено во конкретниот случај овој доказ е изготвен за потребите на кривична постапка, туженият овој доказ како доказно средство без своја вина неможел да го предложи односно изнесе пред судот пред заклучување на главната расправа, па имајќи во предвид дека со жалба неможат да се предлагаат нови докази а првостепениот суд по овој доказ воопшто не расправал во смисла ниту го одбил ниту го извел во доказна постапка како доказно средство а второстепениот суд само констатирал дека не е прифатен како доказ бидејќи не е доставен во фаза од постапката како што тоа е предвидено во чл.235 од ЗПП, судот оцени дека доказот наодот и мислењето од 09.07.2015 година изготвен од Бирото за судски вештачења преставува нов доказ согласно чл.392 ст.1 т.9 од ЗПП како доказно средство од кое може да се стекне уверение дека односно тврдење за некој факт е вистинито,

Судот утврди дека доказот наодот и мислењето од 09.07.2015 година изготвен од Бирото за судски вештачења и предложен од страна на туженият како нов доказ согласно чл.392 ст.1 т.9 од ЗПП е е предложен во рокот од 30 дена од денот кога туженият стекнал можност да му го предожи на судот имајќи во предвид дека овој доказ е предложен и приложен од туженият во жалбена постапка со писмен поднесок до Апелациониот суд Штип на 26.08.2015 година бидејки доказот го имаат добиено од ОЈО Штип на 20.08.2015 година односно после донесување на првостепената пресуда П4.бр.40/14 од 30.01.2015 година на Основниот суд Штип односно по поднесување на жалбата, поради кои причини овој суд смета дека предлогот за повторување на постапката е навремен и истиот е поднесен во рокот од 30 дена од денот кога туженият како предлагач можел да му го предложи и достави новиот доказ на судот пропишан во чл.394 ст.1 т.6 од ЗПП односно 30 дена од доставување на пресудата на Апелациониот суд Штип ГЖ.бр.205/21 од 03.06.2021 година кој рок е пропишан во чл.394 ст.2 од ЗПП, имајќи во предвид дека пресудата на Апелациониот суд Штип ГЖ.бр.205/21 од 03.06.2021 година му е доставена на туженият на 15.06.2021 година а предлогот за повторување на постапката од туженият е доставен до Основниот суд Штип на 29.06.2021 година.

Судот утврди дека дозволениот и навременият предлог за повторување на постапката поднесен од туженият е основан од причини што што во предложениот нов доказ-наодот и мислењето од 09.07.2015 година изготвен од Бирото за судски вештачења се утврдени околности (детално наведени погоре во образложението на ова решение) а кои кои би можеле да доведат до поинакво утврдување на фактичката состојба поповолна за туженият сега предлгач Винарска визба ИМАКО ВИНО

ДООЕЛ Штип, имајќи го во предвид конкретниот спорен однос помеѓу странките и фактичкиот и правен основ за кој е заведена и правосилно завршена парницата пред првостепениот суд,

Судот во конкретниот предмет постапи по укажувањата дадени во решението ГЖ.бр.1427/23 од 06.03.2024 година на Апелациониот суд Скопје и одлучи на начин како во изреката на решението, ги утврди околности и фактите дадени во укажувањата иако овие околности и факти од страна на првостепениот суд беа ценети, утврдени и детално образложени во Решението на овој суд ППОВ.бр.5/21 од 21.10.2021 година а кое пак решение беше укинато со решение ГЖ2012/22 од 13.09.2022 година на Апелациониот суд Скопје со укажувања дека доказот наодот и мислењето од 09.07.2015 година изготвен од Бирото за судски вештачењае тужениот го доставил во жалбена постапка со писмен поднесок до Апелациониот суд Штип и истиот не бил прифатен, односно овој доказ веке еднаш бил истакнат и тоа без успех така да станувало збор за доказ кој веке е употребен, па судот да цени дали истиот може да биде нов доказ врз основа на кој постапката може да се повтори и.т.н..

Во една вака настаната фактичка правна ситуација судот го даде претходното кратко појаснување за текот на предметната постапка а со една единствена цел странките во постапката како грагани да бидат запознаени и да имаат целосно правно појаснување за причините на текот на постапката и правното заклучување од кое пошол судот при донесувањето на одлуката на начин како во петитумот на решението.

Имено овој суд постапувајки по укажувањата дадени во решението ГЖ.бр.1427/23 од 06.03.2024 година на Апелациониот суд Скопје, утврди :

Доказот вештиот наод и мислење СВ I 32/2015 изработен од страна на Бирото за судски вештачење а доставен од тужениот со писмен поднесок во жалбената постапка против пресудата П4.бр.40/14 од 30.01.2015 година на Основниот суд Штип, при повторното судење од страна на првостепениот суд со решение не е одбиен да се изведува како доказ ниту пак од друга страна е ценет и изведен како доказ во доказна постапка. Овој доказ за првпат се споменува во пресудата Гж 205/21 од 03.06.2021 година на Апелациониот суд Штип каде што Апелациниот суд наведува дека наодот и мислењето од 09.07.2015 година изготвен од Бирото за судски вештачења не е прифатен како доказ ниту е ценет како таков од судот бидејќи не е доставен во фаза од постапката како што тоа е предвидено во чл.235 од ЗПП.

Од претходно дадените причини овој суд утврди, оцени и смета дека доказот вештиот наод и мислење СВ I 32/2015 изработен од страна на Бирото за судски вештачење не бил употребен во постапката чие повторување се бара.

Доказот вештиот наод и мислење СВ I 32/2015 изработен на 09.07.2015 година од страна на Бирото за судски вештачење а по наредба на ОЈО Штип за потребите по предметот КО.бр.255/13, тужениот без своја вина неможел да го изнесе пред судот во ситуација кога тужениот сега како предлагач дознал за истиот и се стекнал со можност да му го изнесе на судот овој доказ после заклучување на главната расправа односно по изготвување на првата донесена првостепената пресуда П4.бр.40/14 од 30.01.2015 година на Основниот суд Штип а со изјавената жалба односно во фаза на постапката кога согласно пропишаното во чл.341 од ЗПП не можат да се предлагаат нови докази.

Доказот наодот и мислењето од 09.07.2015 година изготвен од Бирото за судски вештачења не е изготвен по барање на странките во постапката поради што туженият ниту имал можност да го достави со одговорот на тужбата а согласно чл.235 од ЗПП. Имено во конкретниот случај овој доказ е изготвен за потребите на кривична постапка, туженият овој доказ како доказно средство без своја вина неможел да го предложи односно изнесе пред судот пред заклучување на главната расправа, па имајќи во предвид дека со жалба неможат да се предлагаат нови докази второстепениот суд само констатирал дека не е прифатен како доказ бидејќи не е доставен во фаза од постапката како што тоа е предвидено во чл.235 од ЗПП, па судот оцени дека доказот наодот и мислењето од 09.07.2015 година изготвен од Бирото за судски вештачења преставува нов доказ согласно чл.392 ст.1 т.9 од ЗПП како доказно средство од кое може да се стекне уверение дека односно тврдење за некој факт е вистинито.

Од претходно наведените причини овој суд утврди, оцени и смета дека доказот вештиот наод и мислење СВ I 32/2015 изработен од страна на Бирото за судски вештачење како доказно средство туженият сега предлагач без своја вина неможел да го изнесе и предложи пред судот во фаза на постапката согласно пропишаните одредби од ЗПП односно пред донесувањето на првостепената пресуда П4.бр.40/14 од 30.01.2015 година на Основниот суд Штип, во ситуација кога туженият сега како предлагач дознал за истиот и се стекнал со можност да му го изнесе на судот овој доказ после заклучување на главната расправа односно по изготвување на првата донесена првостепената пресуда П4.бр.40/14 од 30.01.2015 година на Основниот суд Штип а со изјавената жалба односно во фаза на постапката кога согласно пропишаното во чл.341 од ЗПП не можат да се предлагаат нови докази, а кое нешто е констатирано ид од Апелациониот суд Штип. Имено туженият сега предлагач без своја вина не можел да го изнесе доказот вештиот наод и мислење СВ I 32/2015 изработен од страна на Бирото за судски вештачење во поранешната постапка бидејки овој доказ бил изготвен за потребите на кривичната постапка по барање на ОЈО Штип и на туженият сега предлагачот воопшто не му бил познат поради што и неможел да го презентира на судот се до датумот 20.08.2015 година кога туженият го има добиено овој доказ од ОЈО Штип односно после донесување на првостепената пресуда П4.бр.40/14 од 30.01.2015 година.

Доказот -вештиот наод и мислење СВ I 32/2015 изработен на 09.07.2015 година од страна на Бирото за судски вештачење се однесува на околности, факти и причини (детално наведени погоре во образложението на ова решение) кои постоеле во времето на пресудувањето во поранешната постапка и во истиот овој доказ се утврдени околности (детално наведени погоре во образложението на ова решение) а кои би можеле да доведат до поинакво утврдување на фактичката состојба поповолна за туженият сега предлгач Винарска визба ИМАКО ВИНО ДООЕЛ Штип. Ова пред се имајќи го во предвид конкретниот спорен однос помеѓу странките и фактичкиот и правен основ за кој е заведена и правосилно завршена парницата пред првостепениот суд, во ситуација кога во доказот -вештиот наод и мислење СВ I 32/2015 изработен на 09.07.2015 година од страна на Бирото за судски вештачење е констатирано дека според книговодствена евиденција на

Имако Штип вкупниот износ на евидентирани плакања кон ПИМ Бугариаја изнесува 61.154.197,00 денари или околу 999.000,00 евра. Во вештиот наод и мислење е утврдено дека доставените дописи од ПИМ Бугарија не преставуваат финасиски докази за плакање. Во наодот и мислењето е наведено дека во однос на плакањето на опремата на ПИМ Бугарија од страна на оштетениот Владислав Втулкин на вештачењето биле побарани банкарски изводи за извршени плакања. Таква документација не била доставена на увид. Плакањето за фактурите било извршено од страна на девизини сметки на Имако Штип. Во вештиот наод и мислење е утврдено дека дописите доставени од Дела Тофоло до Владислав Втулкин и до Имако Штип не се релевантен доказ од кој може да се констатира плакање.

Од сите претходно детално поединечно образложени причини следејки ги дадените укажувања во решението ГЖ.бр.1427/23 од 06.03.2024 година на Апелациониот суд Скопје, врз основа на совесна и грижлива оцена на секој доказ посебно и на сите докази заедно, како и врз основа на резулатите на целкупната постапка а согласно пропишаното во погоре цитираните законски одредби судот утврди дека доказот наодот и мислењето од 09.07.2015 година изготвен од Бирото за судски вештачења преставува нов доказ согласно чл.392 ст.1 т.9 од ЗПП и одлучи на начин како во изреката не решението од причини што утврди дека предметниот предлог за повторување на постапката е навремен, дозволен и основан а согласно пропишаното во погоре цитираните законски одредби.

Судот ги ценеше наводите на предлагачот - тужениот дека по добивањето на второстепената пресуда тужениот се стекнал со можност да употреби нов факт односно доказ на околноста дека извештајот за констатирана состојба изготвен од економско правно биро КОМПАНИЈА НМ од 10.10.2013 година не може да претставува вешт наод и мислење во судска постапка и дека лицата Зоран Младеновски и Климент Стојановски наведени како вешти лица во записникот ВПП2Г-11/13 од 14.03.2013 година кои присуствувале на увидот не се регистрирани како вешти лице од областа на матријално финасиско работење, овие лица не биле потпишани во извештајот за констатирана состојба од септември 2013 година а лицето Надица Младеновска Крцкоска управител на економско правно биро Компанија Н.М не е регистирана како вешто лице од областа за материјално финасиско работење и немала лиценца, но не ги прифати како основани причини, поради следното:

Овие причини и околности биле истакнати и во поранешната постапка и судот ги ценел со дадено образложение од страна на Апелациониот суд Штип по истите дека извештајот е изготвен од стручни лица врз основа на непосреден увид во документацијата на тужениот, па бидејќи тој извештај е изготвен па налог на судот во постапка за обезбедување на докази и од вештаци-стручни лица што судот ги определил тој извештај може да послужи за утврдување на фактичка состојба во овој предмет, односно овој доказ е прифатен како доказно средство од кое може да се стекне уверение дека односно тврдење за некој факт е вистинито .

Судот оцени дека во конкретниот случај предложениот доказ решение КО Бр 255/13-III 15.09.2016 г на ОЈО Штип не преставува нов доказ во смисла на чл. 392 т.9 од ЗПП имајки во превид дека

правосилната пресуда во поранешната постапка со која тужениот е задолжен да му ја надомести штетата на тужителот и утврдената фактичка состојба во правосилната пресуда не се заснова на надомест на штета причинета со дејствија како елементи на кривично дело поради кое е покренатa кривичната постапка односно поднесена кривична пријава.

Судот оцени дека не се исполнети и предвидените законски препоставки за повторување на постапката согласно пропишаното во чл.392 ст.1 т.5 од ЗПП, бидејки во текот на постапката тужениот како предлагач не достави правосилна пресуда во кривична постапка или друг доказ со кој со сигурност се докажува дека извештајот за констатирана состојба од Економско -правно биро Компанија НМ е исправа во која е заверена невистинита содржина.

Судот ги ценеше наводите на тужителот сега противник на околноста дека во конкретниот случај нема услови за повторување на постапката во ситуација кога има правосилна пресуда која е обврзувачка и дека сите факти и докази во оваа постапка биле разгледувани и ценети од страна на Основниот суд ,Апелациониот суд и Врховниот суд со добивање на правен епилог правосилна пресуда, но не ги прифати како основани од сите претходно изнесени и образложени причини во ова решение а пред се во ситуација кога предлогот за повторување на постапката е правно средство-вонреден правен лек и со него се оди токму кон тоа да се укине, или преиначи судска одлука со која постапката е правосилно завршена.

За предјавените трошоци сторени во постапката по предлогот за повторување на постапката судот ке одлучи во конечната одлука а согласно пропишаното во чл.160 ст.3 од ЗПП.

ОСНОВЕН СУД ВО ШТИП, 28.05.2024 година

Претседател на Совет
Судија,
Анита Јорданова с.р.

ПОУКА: Против ова решение дозволена е жалба во рок од 15 дена по приемот на решението преку овој суд до Апелациониот суд Скопје

ДН: - Предлагач-тужен Имако вино ДООЕЛ Штип преку полномошник Гоце Цоневски адвокат од Скопје

- Противник-тужител Владислав Михаилович Втулкин од Москва преку полномошник адвокат Ненад Јаникевиќ од Скопје